

ת"פ 4221/02/10 - מדינת ישראל נגד מ.ג.- בעצמו, ע.ג.- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 4221-02-10

09 ינואר 2014

בפני כב' השופט ג'ורג אמוראי
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י עוה"ד רונן שימן

נגד
הנאשמים

1. מ.ג.- בעצמו
2. ע.ג.- בעצמו
ע"י עוה"ד נמר אל טורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים, אב ובן, הורשעו עפ"י הודייתם העצמית בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של **תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה ממש, פציעה בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר** ובנוסף לנאשם 1 עבירה של **איומים**.

המדובר באירוע מיום 1/02/2010, בו תקפו הנאשמים את המתלוננת, אחותו של הנאשם 1 וביתו של הנאשם 2, באופן שהנאשם 2 סטר על פניה, נטל אלה מעץ והיכה אותה בגופה עד שאלה זו נשברה. הנאשם 1 היכה את המתלוננת בפניה ובמצחה, תוך שהוא נטל את שברי האלה והמשיך להכותה בכתפיה ובידיה וכן איים כי ישבור את ידיה. בהמשך המתלוננת הזמינה משטרה והנאשמים טענו בפני השוטרים שהגיעו לבית כי מדובר בטעות. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש ופציעות בדמות פצע עמוק ליד עין שמאל, פצע בפה ובשיניים. את האמור ביצעו על רקע התנגדותם שהמתלוננת תצא מהבית וחשדם כי היא מתרועעת עם גבר אשר הם אינם מאשרים.

הכרעת הדין מיום 23/01/2012.

לחובת הנאשם 1 רישום פלילי הכולל הרשעה משנת 2008 בביצוע עבירות של הדחת קטין לסמים והחזקת סם שלא לצריכה עצמית.

לחובת הנאשם 2 הרשעה בביצוע עבירה של תגרה משנת 1998.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם 1 מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועל הנאשם 2 מאסר על תנאי והתחייבות. בתסקירים פירוט אודות נסיבותיהם האישיות, תפקודם בכלל מישורי החיים, הרקע לביצוע העבירות, מערכת היחסים עם המתלוננת והסיכון להישנות מעורבות דומה. כפי העולה מהתסקירים הנאשם 2 בן 62, נשוי ואב ל-12 ילדים. הנאשם 1 כבן 35, רווק, הבן השני בסדר הלידה ורואה עצמו בתפקיד האחראי על שמירת כבוד המשפחה. העבירות בוצעו על רקע סירובם לקשר אותו ניהלה המתלוננת. המתלוננת כבת 27, נישאה לבן זוגה עימו ניהלה את הקשר, נערכה סולחה בנוכחות שיח' בורר ומשכין שלום מטעם משטרת ישראל, ומהמידע שנמסר לשירות המבחן המתלוננת התגוררה כחצי שנה בבית הוריה על רקע מאסרו של בעלה. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שצינה כי כיום מערכת היחסים בינה לבין אביה ואחיה תקינים וכי בכוונתה לעבור להתגורר עם בעלה בצפון הארץ.

הממונה על עבודות השירות בשב"ס מצא את הנאשמים מתאימים וכשירים לריצוי עונש מאסר במסגרת עבודות השירות.

במסגרת הטיעונים לעונש, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשמים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי מרתיעים, קנס ופיצוי למתלוננת וזאת תוך שהוא מפנה לחומרת העבירות, נסיבות ביצוען, מדיניות הענישה, הערכים המוגנים שנפגעו והחבלות שנגרמו למתלוננת. מנגד, ב"כ הנאשמים, עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן וזאת תוך שהוא מפנה לנסיבותיהם האישיות כמפורט בתסקירים, לסולחה שנערכה, לנישואיה של המתלוננת עם אותו אדם עמו היתה בקשר, יחסיהם התקינים כיום עם המתלוננת, חלוף הזמן, החרטה והעדר הסתבכויות נוספות.

דין

עסקינן בעבירות אלימות בתוך המשפחה שלביצוען השלכות נרחבות. הרקע לביצוע העבירות, "קודים תרבותיים", "כבוד המשפחה", אינו מצדיק ומכשיר התנהגות אלימה מכל סוג שהוא. החוק הפלילי מאחד ומחייב את כלל הקבוצות והתרבויות השונות ומגדיר התנהגויות אלימות כמעשים פליליים, ללא הבדל בין מוצא, תרבות או קודים תרבותיים מושרשים. על הנאשמים ואחרים להפנים, כי כל התנהגות אלימה, מכל סוג שהוא, בין על רקע כזה או אחר, תוביל לנקיטת ענישה מרתיעה וממשית. המדובר בעבירות נפוצות במחוזותינו ומתפקידו של בית המשפט להגן על הקורבנות ולמגר ככל הניתן את התופעה, בין היתר באמצעות ענישה אשר יש בה בכדי להרתיע את מבצעייה וכן עבריינים פוטנציאליים. עבירות אלימות אלו מבוצעות תוך ניצול חולשתן של המתלוננות, פגיעה בגופן ובביטחונם וקיים קושי בחשיפתן, ומכאן החשיבות במתן משקל הבכורה לשיקולי גמול והרתעה.

הנאשמים פגעו בגופה של המתלוננת, בכבודה ושלללו את חירותה. התנהגותם ביריונית ואלימה ומקורה בקודים תרבותיים שפוגעים בכבודה של האישה ושוללים את חירותה ובענייננו אף גרמו לנזקים ממשיים בגופה. בכל הנוגע לרכיבי הענישה קיים צורך בגמול ובהרתעה אישית וכללית על רקע חומרת המעשים, עוצמתם, והרקע לביצועם.

יחד עם זאת, מאז האירוע חלפו כ-4 שנים, המתלוננת נישאה לבן הזוג עימו היתה בקשר, נערכה סולחה ולא נרשמו לחובת מי מהנאשמים הסתבכויות נוספות. אין להתעלם מהסולחה שהושגה, חלוף הזמן ומהחשיבות שיש ליתן לכך שהשלום ישוב וישרור בין בני המשפחה. המתלוננת ציינה בפני שירות המבחן כי יחסיה עם הנאשמים תקינים, ואף התגוררה במשך כחצי שנה בבית הוריה. הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם, ושירות המבחן התרשם כי רמת הסיכון

הנובעת מהנאשם 2 נמוכה. ביחס לנאשם 1 התרשמות שירות המבחן כי הוא מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו באופן שמחד הודה במיוחס לו אך התקשה לראות את הפגיעה באחותו. להערכת שירות המבחן הנאשם פעל מתוך רגשות של אהבה ואחריות כלפי המתלוננת וכן מהשפעות של קודים תרבותיים עימם גדל. כן ולקולא יש ליתן המשקל לתיקון המשמעותי שבכתב האישום, להודייתם ולהיבט של נטילת האחריות וחסכון בעדות המתלוננת. הנאשמים שיתפו פעולה עם שירות המבחן וברצונם לשקם את היחסים בתוך המשפחה מה שבא לידי ביטוי בסולחה שנערכה, בנישואי המתלוננת, בעמדת המתלוננת ובקשר עם שירות המבחן.

המסר הציבורי שיש לבטא ביחס למעשיהם של הנאשמים, הינו בדמות ענישה ממשית ומרתיעה, שתהלוך את חומרת מעשיהם. מאסר קצר במסגרת עבודות השירות בשב"ס, הינו בתוך מתחם הענישה הראוי ויבטא מחד את הגמול הראוי והצורך שבהרתעה ומאידך לא יפגע באופן שאינו מידתי במערכת היחסים בתוך המשפחה ובתפקודם של הנאשמים בכלל מישורי החיים.

אשר על כן ובהתחשב בנסיבות שפורטו לעיל, העושה והמעשה, עקרון "ההלימה" המנחה, תסקירי שירות המבחן ומדיניות הענישה, דן הנאשמים כדלקמן:

3 חודשים מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס. הנאשם 1 יתייצב לתחילת ריצוי העונש, ביום 9/02/2014 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום שליד כלא באר שבע. הנאשם 2 יתייצב לתחילת ריצוי העונש, ביום 12/01/2014 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום שליד כלא באר שבע.

6 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, שאף לא אחד מהנאשמים לא יעבור כל עבירת אלימות או איומים או עבירה בניגוד לסימן ג' לפרק ט' לחוק העונשין.

פוסק הוצאות משפט לטובת אוצר המדינה ע"ס 2,000 ₪ שיקוזזו מההפקדה בתיק במסגרת צו הבאה.

שתי ההפקדות ע"ס 5,000 ₪ כל אחת במסגרת מת 4242/02/10 יועברו בהסכמת הנאשמים לעו"ד אלטורי.

מורה על השמדת המוצגים.

עותק לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ד, 09/01/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ורג אמוראי, שופט

הוקלדעלידיסיגלביטון